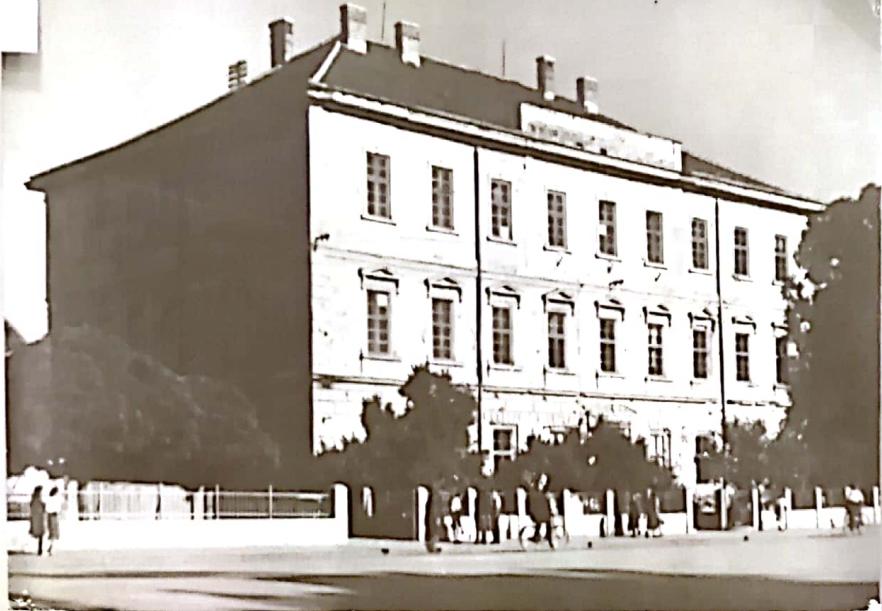

Književna manifestacija
„Tadijine jeseni“
Slavonski Brod - Rastušje

REALNA GIMNaziJA U SLAVONSKOM BRODU, Tadijanović je
najprije došao u višu pučku školu (1916 – 1918), a zatim u ovo gimnaziju
(1918 – 1925). Foto: 1951.

DRAGUTIN TADIJANOVIC (desno) i JOSIP BERKOVIC (1905 -
1944), UČENICI VII. RAZREDA GIMNAZIJE. Foto: Slavonski Brod,
listopad 1922.

NIŽA PUĆKA ŠKOLA U PODVINJU. Tadijanović ju je polazio do 1912. do 1916. Foto: Krešimir Šumić, 1980.

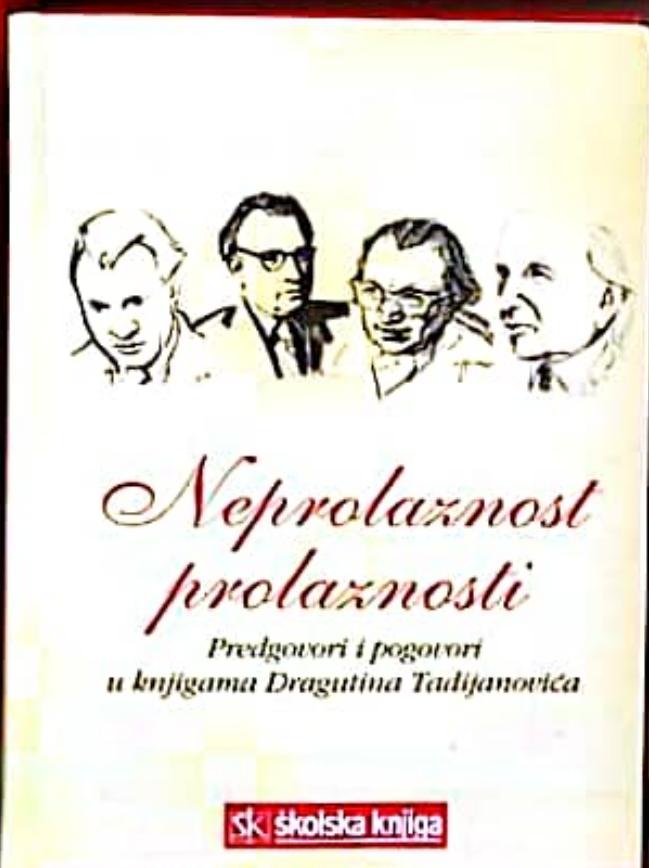
DRAGUTIN TADIJANOVIĆ, KAD JE DRUGU GODINU POŠAO U BROD U ŠKOLU. Foto: Slavonski Brod, 1917.

Foto by yorum.bebrimday

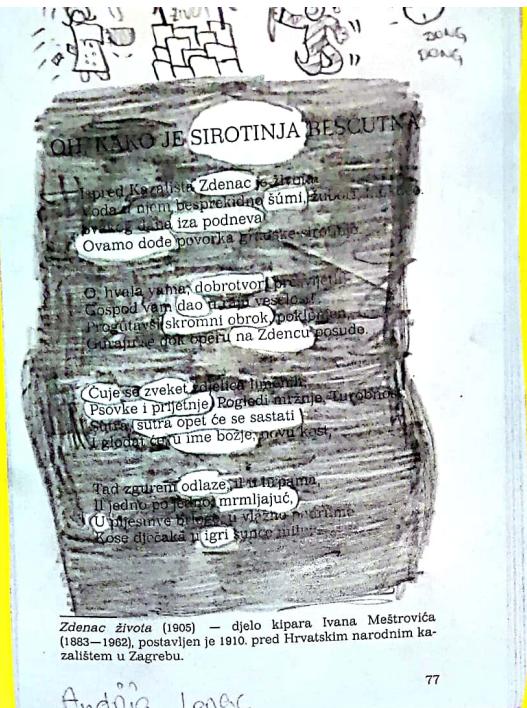
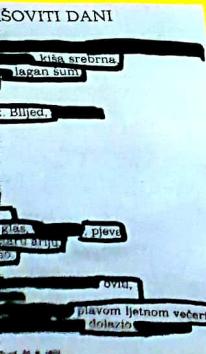
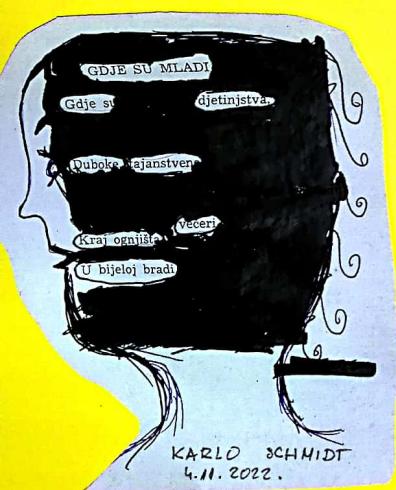
Scanned with CamScanner

Tara Šadliku Ivanis
4. XI 2022.

Andrija Lopac

77

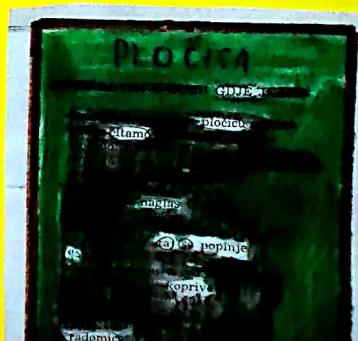
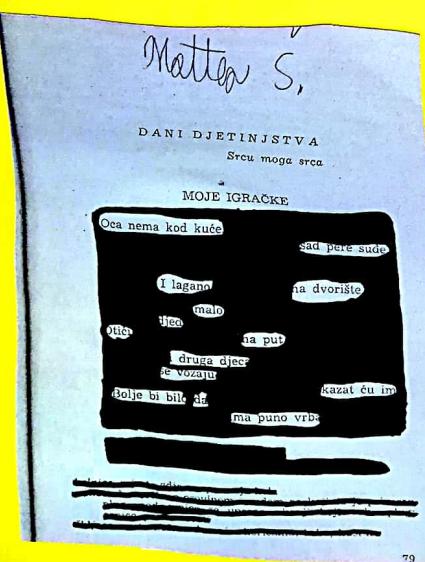
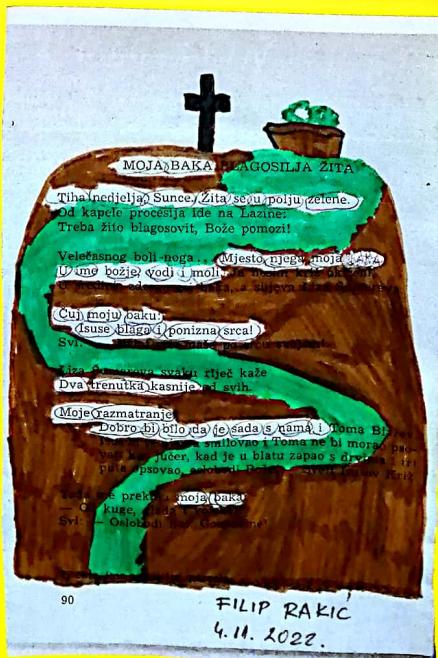
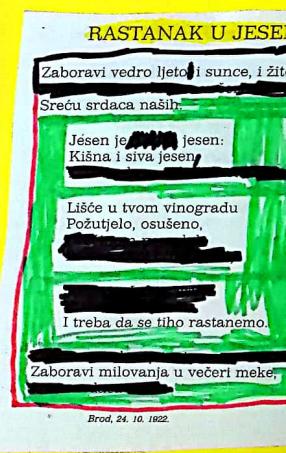
VEZAN ZA ZEMLJU

Bezem dječaštva, prije pola stoljeća,
Dugo sam znao boraviti na briježu
Kod ulaza u Rastušin, u ljetu
Predvečerja, mala gradina borikā,
Čekanju i tisim sa tristom bos.
Da se ne vidi Vecernjaca i za njom
Tuče zvijezde na nebesima pa da započne
Noći razgovor u beskrajnom prostranstvu.

Zvijezde su me dozvali, a ja sam ih
Osluškivao, okovan i vezan
Uz zemlju koja me kao sina
Zagrila objema rukama, čvrsto,
I me pušta me do dana danasnje
I voga zagrijaju, izčekava, iz rostva.

Rab (Park), 25. 7. 1970.

Noah J.Z.
4.11.2022.

DA SAM JA UČITELJICA

Izmeđ dasaka dvorišne školske ograde
Gledam vojsku kako ide u korak:

Puceta, sjajna, žuta, u suncu blistaju;
Sviraju trublje, žute, sjajne, svinute;
Udara bubanj i žuti poklopci:
Prolazi banda... Na bijelcu oficir.

Ej, da se smijem popet na ogradu!
Lako ti je gospodični učiteljici:
Ona dođe ranije nego obično,
Visoko stane na školske stube... i vidi sve.

Rano dođe da nama ne da vojsku gledati.
A ja da sam učiteljica... pustio bih djecu pred školu:
Gledajte, djeco! A poslije ćete sjesti uokrug
I svaki će pričati šta je vidoio.

A naša učiteljica, da! samo rekne odozgo:
U razred!... Koji prvi čuje, glasno zavikne:
U razred! U razred!... I svi odmah trčimo
Kao da nas čeka med, a ne računica.

Svima bi nam bolje bilo...
Da sam ja učiteljica!

Zagreb (Runjaninova ulica 4), 23. 7. 1935.

banda — stari naziv za limenu glazbu

RAČUNSKA ZADAĆA

U razredu mora biti red i mir.
Kad izvadimo pločice i pisaljke,
Gospodična zada velike račune.

Ja ne volim računati.
No, svejedno, kad vidim da moram,
Zamislim se i napišem.

Brže sam gotov nego Adam.
On sjedi za mnom, i treba jako
Vrat istegnut ako hoće da prepiše.

Prepisivat nije lako. Jer gospodična
Na klupu usred razreda sjedne
I čita, gleda — *Ilustrovani list*.

Hoću li moći ikad, samo načas,
Razglédat slike *Ilustrovanog lista*?
Šta bi to moglo da znači: i-lu-stro-van?

»Gospodična! Zašto vi nikad
Ne pokažete, bar jedanput,
Slike... makar samo meni,

Jer zašto ja prvi zadaću svršim?«
Tako ja mislim u sebi, i šutim.
Gospodična lista... i ne vidi me.

Zagreb (Runjaninova ulica 4), 23. 7. 1935.

Ilustrovani list — zagrebački zabavni tjednik (1914—1919)

2. naranča → N mn. nara
6 mn. nara
djevojka → N mn. djevojka
6 mn. djevojka
Djano A

1. a) $T \rightarrow K, G, H \rightarrow C, Z, S$ a)
momak / momci SIBILARIZACIJA

b) $K, G, H \rightarrow e$ Vokativ

2. a) $T \rightarrow T I H + j$
 $R Z + j = j$

MUŠKARAC
OBLJETNICE
GROMMM

PJEŠMA O DUNJI I PTICI

Zrela, žuta, mirisava dunja
Na stablu visoku
Neotigrjuta ostala,
Jessnaš.
I uvanula.
Sa stabla mirisne dunje
Ptica
Odlejela preko voćnjaka
U šumu duboku, u šumu gustu,
Pustu.
Ni dunje ni ptice
Nema. Nema
Ni ptice ni dunje.

NOSIM SVE TORBE A NISAM MAGARAC

Ja se ne volim ni s kum tuci
I nikad neču da cloknen
Kad me nagovoruju i kažu:
Ne sniješ dodirnuti njegovo uho.
Najprije idemo svu u redu.
A poslijec čun naš ne vidi više,
Tiku se s onima iz drugog sela.
Ja ne volim o tome ni govoriti.
Meni te najduže kad dijono kuti
A neko rikar: Tho će bit magrac?
Ja onda kazem: Metnem na me torbe!
I svi na moja ramena povješaju.
A meni nije teško, jer znam da nosim
I jednu torbu. Mogoč bih za nju
Da nosim, sigurno, trideset i tri torbe.
Al mikom ne bili priznao da sve nosim
Zbog jeđel... Koji možda o meni misli da sam
Magrac, a to svu već znaju, imade dugopake iši.

Zgreh Ruzjanina ulica 4 23 srpnja 1935.

Todijine jesen

DJEČAK U SJENI VREBE

Nad lijadama šumā ljetni vetrovi
I poklopljeni sjene nose mris, topo
Potok teče bojatar, lagun,
U zuborenju.
Vrba spušta mukane grane
Na ledinu.
I sjenci vre stoji đečak.
Rudnica, 8. 7. 1933.

LUTANJE
Samotan lutam večernjim nicanju
Na svakom neglu, nivoku, svitljiku,
Stotinu negura, stotinu svitljika
A miđu nema tebe.. Tebe nem

Rod (Samotan), listopad '19

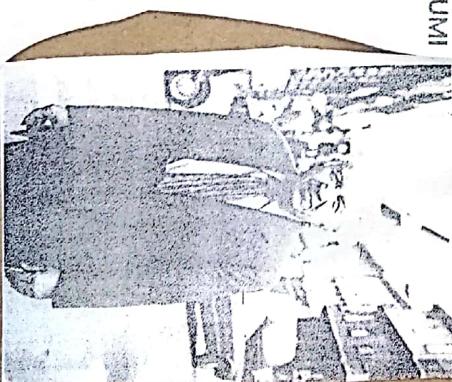
POZDRAV ŠUMI

Pozdravljam te, zelena šuma, velika.
Pozdravljam te u ovo jutro mirisno
Kad se granje pod cekonom rocem savija
Blistajući na sunčanoj si jaslosti.
Kritiče vojne crne zanju sapinje,
A stabla stoje crvasto kao divovi.

O šuma, zelena šuma!
Ja volim mits tvjoli cijetova
I štakanje liska na granama,
O, kako volim tvore hladne ivore,
I malorivu, i bilje, i košute.
Volim te kao majku, šumu.
Tebe i svoje ptice.

RANO SUNCE U ŠUMI

U zelene krošnja uleti
Prolejetni vjetar,
Mladi.

Sunceve tanke strelice
Probodose išće
I granice
I stabla:

Čitava se šuma zanjha,
Zasja.

Rosnati cvjetovi,
Bijeli,
I listovi,

I male ptice,
Pozdravise sunce
Veliko.

A sjenke granatih stabala
Narisaše,
Kao prsti,
Raznolikke
Likova
Po travi
Na kojoj se blista rosa kao suze.

Pozdravljam te, zelena šuma, velika.
Pozdravljam te u ovo jutro mirisno
Kad se granje pod cekonom rocem savija
Blistajući na sunčanoj si jaslosti.
Kritiče vojne crne zanju sapinje,
A stabla stoje crvasto kao divovi.

O šuma, zelena šuma!

Ja volim mits tvjoli cijetova
I štakanje liska na granama,
O, kako volim tvore hladne ivore,
I malorivu, i bilje, i košute.
Volim te kao majku, šumu.
Tebe i svoje ptice.